

۱۳۶ - ویژگی‌های زبانی «سبک خراسانی» در کدام مصراج‌ها مشهود است؟

- الف) به رنچ اندر است ای خردمند گنج
- ب) یک است ابلهان راشتاب و شکیب
- ج) چه برسی کزین پس نیینی تو کام
- د) به فتراك بربست پیچان کمند
- ه) کمان را بمالید رسنم به چنگ

(۴) ب - ج - ه

(۳) ب - ج - د

(۲) الف - ج - د

۱۳۷ - در کدام عبارات، ویژگی‌های زبان پهلوی آمده است؟

- الف) در زمان اشکانیان و در شمال و شمال شرقی ایران رواج داشته است.
- ب) اغلب آثار ادبی پهلوی شفاهی بوده و به کتابت در نیامده است.
- ج) از این زبان ترجمه عربی و فارسی کلیله و دمنه و هزار و یک شب موجود است.
- د) در اصل «درخت آسوریک» و «یادگار زربران» به این زبان است.
- ه) زبان رسمی دوران ساسانی و متعلق به ناحیه پارس است.

(۱) الف - ب - ج

(۲) الف - د - ه

(۳) ب - ج - ه

۱۳۸ - پدیدآورندگان «خسی در میقات - راه آب نامه - زمستان - شهری چون بهشت» به ترتیب، دارای آثاری مانند نیز هستند.

(۱) سه قار - یکی بود یکی نبود - همسایه‌ها - سووشون

(۲) دید و بازدید - دهکده پرمالل - آخر شاهنامه - تنگسیر

(۳) مدیر مدرسه - تلخ و شیرین - از این اوستا - آتش خاموش

(۴) ارزیابی شتابزده - شوهر آهو خانم - چشمهاش - سگ ولگرد

۱۳۹ - همه عبارات از لحاظ تاریخ ادبیات درست است، به جز:

(۱) شاعران عصر صفوی موضوعات کهن را با مضامین تازه و زبان جدید همراه کردند.

(۲) در قرن نهم و دهم لغات مربوط به مذاهب و آداب و رسوم هندوان به حوزه شعر و ادب راه یافت.

(۳) در قرن هفتم و هشتم برخی نویسندهان کتاب‌های مشکل را به زبان ساده بازنویسی می‌کردند.

(۴) در این یختگی نظم و نثر، کاربرد وجه وصفی و فراوانی لغات مغولی از ویژگی‌های نثر سبک هندی است.

۱۴۰ - نثر هر یک از آثار زیر، به ترتیب، چگونه است؟

«شرفنامه بدیلیسی، محبوب القلوب، احسن التواریخ، دارا شکوه»

(۱) مصنوع، ساده، بینابین، مصنوع، ساده

(۲) ساده، بینابین، مصنوع، ساده

(۳) ساده، بینابین، ساده، مصنوع

۱۴۱ - چند اثر درست، معرفی شده است؟

(زیارت: جلال آل احمد) (شهری چون بهشت: سیمین دانشور) (راه آب نامه: علی اکبر دهخدا)

(دهکده پرمالل: احمد محمود) (بره گمشده راعی: هوشنگ گلشیری) (جهفرخان از فرنگ برگشته: مشق کاظمی)

(دید و بازدید: علی محمد افغانی) (تهران مخوف: مشق کاظمی)

(۱) سه چهار پنجم (۲) شش

۱۴۲ - کدام نویسندهان «همگی» در داستان نویسی «سبک تلفیقی» را برگزیدند؟

(۱) محمود اعتمادزاده، صادق چوبک، احمد محمود (۲) جلال آل احمد، علی محمد افغانی، امین فقیری

(۳) غلامحسین ساعدی، جمال میرصادقی، تقی مدرسی (۴) سیمین دانشور، بزرگ علوی، هوشنگ گلشیری

۱۴۳ - در کدام بیت، ویژگی «ادبی سبک هندی» به چشم نمی‌خورد؟

زان که جانی تو و از جان نتوان بود صبور
نفس گرم ز کافور ندیده است کسی
پسته را خون می‌شود دل تالبی خندان کند
باسنگ سرو کار بود شیشه‌گری را

(۱) دوری از ما مکن ای چشم بد از روی تو دور

(۲) در سر مرده‌دلان شور ندیده است کسی

(۳) دامن شادی چو غم آسان نمی‌آید به دست

(۴) سختی رسد از چوخ به نازک‌سخنان بیش

۱۴۴- کدامیک، از ویژگی‌های داستان نویسی دوره انقلاب اسلامی نیست؟

- ۱) اندیشه حاکم بر داستان‌های دهه اول انقلاب اسلامی سیاسی و اجتماعی بودن است.
- ۲) گرایش به خاطره، قطعه ادبی، سفرنامه و شرح حال رایج شد.
- ۳) زبان داستان‌ها به ویژه در زمان جنگ بیشتر ادبی است.
- ۴) تفکر اومانیستی در برخی آثار این دوره کمرنگ است.

۱۴۵- در همه ابیات، آرایه مجاز به چشم می‌خورد، به جز:

کاین گلستان خندهواری بیش نیست
نه هر که سر برآشد قلندری دارد
بر این گردون گردان نیست غافل
تو از او کامی که می‌خواهی بیاب

۱۴۶- آرایه‌های «جناس، استعاره، موازن و اغراق» همگی در کدام بیت آمده است؟

که موaran را قناعت خوشتر از سور
نگاری کز دو یاقوتش همی شهد و شکر ریزد
پرواز به آنجا که سرود است و سرور است
بوی تو نیاورد و پیامت نرسانید

هنوز صورت او زیر پرده پنهان است

- ۱) کنایه - ایهام - تناسب - تکرار - متنافق نما
- ۲) جناس همسان - استعاره - پارادوکس - مجاز

از تار سر زلف تو اموخته تاری
شد حاصله از چشم خمار تو خماری
ای لعنت تنبوری و ای آفت تاری
خورشید کشید آرزوی آینه‌داری

۱۴۷- آرایه‌های بیت زیر، کدام است؟

«مهی که راز من از پرده آشکارا کرد

- ۱) استعاره - ایهام - کنایه - تضاد
- ۲) تضاد - استعاره - کنایه - واج‌آرایی

۱۴۸- در همه ابیات همه ارکان تشییه یافت می‌شود، به جز:

- ۱) گویی شب هجر تو چو بخت سیه من
- ۲) من از لب میگون تو مستی طلبیدم
- ۳) رقص آیدم از ساز تو چون زهره چنگی
- ۴) پیش رخ روشن تر از آینه‌هات ای ماه

۱۴۹- در کدام بیت، آرایه‌های ایهام و استعاره «هودو» یافت می‌شود؟

- ۱) آفتایی کز شفق، رخسار، در خون شسته است
- ۲) زهره‌سازی خوش نمی‌سازد مگر عodus بسوخت
- ۳) در بزم دور یک دو قدح درکش و برو
- ۴) فرش طرب بگستر چون باد نوبهاری

۱۵۰- آرایه‌های مقابل همه ابیات درست است، به جز:

- ۱) ز آشتفنگی به حلقه جمعی رسیده‌ام
- ۲) به عشق زلف و رخت فارغه ز دیر و حرم
- ۳) به یاد کاکل پرتاپ و زلف پرچینش
- ۴) چراغ چشم من آن روی مجلس افروز است

کز حلقه‌های زلف تو تابی نداشتند (ایهام، پارادوکس)
که این معامله بیرون ز کفر و ایمان است (استعاره، لف و نشر)
دل من است که هم جمع و هم پریشان است (کنایه، پارادوکس)
طناب عمر من آن موى عنبرافشان است (جناس، تشییه)

- ۱۵۱- آرایه‌های «استعاره، ایهام، ایهام تناسب و لف و نشر» به ترتیب، در کدام ابیات آمده است؟
- که در هوای رخت چون به مهر پیوستم
پشت خمیده مرا قد کشیده تو را
ور بر نجم خاطر نازک برنجاند ز من
از بلبل بی برگ و نوا باز گرفتی
- (۳) د - الف - ج - ب (۴) د - ج - الف - ب
- تا ز ما مشتی گذا کس را به مردم نشمری (قاعده ۲)
خواهم که قصیده‌ای بی‌ارایم (قاعده ۲)
چرا مجاري احوال برخلافِ رضاست (قاعده ۱)
بس دل که از این سلسله در پای تو افتاد (قاعده ۱)
- تویی کینه خواه جهاندار نو (قاعده ۱)
تا شوی با روح صالح خواجه تاش (ذوق‌افیتین)
تا روز جزا مست ز کیفیت دوشم (ش: حرف روی)
تهی دست و امیدوار آمدیم (یم: حروف الحقی)
- در کدام بیت «بلند تلفظ کردن مصوت کوتاه، کوتاه تلفظ کردن مصوت بلند و ابدال» همگی یافت می‌شود؟
- که در این خیل حصاری به سواری گیرند
خاصه رقصی که در آن دست نگاری گیرند
زین میان گر بتوان به که کناری گیرند
گر فلکشان بگذارد که قراری گیرند
- که دگرباره ملاقات نه پیدا باشد»
- (۲) ابدال
(۴) آوردن فاعلاتن به جای فعلاتن
- (۲) بگشای روی زیبا ز گناه آن میندیش
(۴) به دامان فلک جایی سزاً چون تو گوهر نیست
- کاشوب و فریاد از زمین بر آسمانم می‌رود
که این متاع قلیل است و آن عطای کثیر
دل و دین می‌برد از دست بدان‌سان که میرس
ز لعل باده فروشت چه عشوه‌ها که خریدم
- الف) چو ذره گرچه حقیرم ببین به دولت عشق
ب) تیر و کمان عشق را هر که ندیده، گو ببین
ج) گر چو شمعش پیش می‌رم بر غم خندان شود
د) آخر چه شد ای برگ گل تازه که دیدار
(۱) الف - ب - د - ج (۲) الف - ج - ب - د
- ۱۵۲- قاعدة قافیه در مقابل کدام بیت، «غلط» آمده است؟
- (۱) ای برادر بشنوی رمزی ز شعر و شاعری
(۲) چون من به ره سخن فراز آیم
(۳) اگر محول حال جهانیان نه قضاست
(۴) در پای تو تازل چلیپای تو افتاد
- ۱۵۳- توضیح روبه‌روی کدام بیت، در مورد قافیه درست است؟
- (۱) سپه را تو باش این زمان پیش رو
(۲) ناقه جسم دلی را بنده باش
(۳) دوش از در میخانه کشیدند به دوشم
(۴) خدایا مقصّر به کار آمدیم
- ۱۵۴- وزن کدام مصraig، در مقابل آن «غلط» آمده است؟
- (۱) چین زلف مشکین را بر رخ نگارم بین (مستفعل فاعلات فعل)
(۲) ای دل چو خطش سر زد پیوند از او مگسل (مفعول مفاعیل مفعول مفاعیلین)
(۳) برخاست ز هرگوشه بلای به کمینم (مفعول مفاعیل مفاعیل فعلون)
(۴) مزگان مردم افکن چشمان کافرش بین (مستفعلن فعلون مستفعلن فعلون)
- ۱۵۵- در کدام بیت «بلند تلفظ کردن مصوت کوتاه، کوتاه تلفظ کردن مصوت بلند و ابدال» همگی یافت می‌شود؟
- ۱) قوت بازوی پرهیز به خوبان مفروش
۲) رقص بر شعر نر و ناله نی خوش باشد
۳) حافظ اینای زمان راغم مسکینان نیست
۴) خوش گرفتند حریفان سر زلف ساقی
- ۱۵۶- در بیت زیر همه اختیارات شاعری یافت می‌شود، به جز:
- «چون گل و می‌دمی از پرده برون آی و درآ
- (۱) قلب
(۳) تغییر کمیت مصوت‌ها
- ۱۵۷- وزن کدام مصraig با مصraig زیر، یکسان است؟
«خیال سرو قدانت به پیشواز آید»
- (۱) گوشم همه بر قول نی و نغمه چنگ است
(۳) جریده رو که گذرگاه عافیت تنگ است
- ۱۵۸- وزن کدام بیت «دوری» است؟
- (۱) باز آی و بر چشم نشین ای دلستان نازنین
(۳) نعیم هر دو جهان پیش عاشقان بجوی
(۳) زاهد از مابه سلامت بگذر کاین می‌لعل
(۴) به شوق چشمۀ نوشت چه قطره‌ها که فشاندم

بی صوت هزار خوش نباتد
و آهنگ بازگشت به راه حجاز کرد
وز بهر چه گویی نیست با وی نظرم چون هست
پس تو غم جهان مخور تاز حیات برخوری

؟

وی کوبهٔ صبح جلودار جلالت

۱۵۹- کدام بیت را نمی‌توان به دو شکل، دسته‌بندی هجایی کرد؟

- (۱) رقصیدن سررو و حالت گل
- (۲) این مطرب از کجاست که ساز عراق ساخت
- (۳) آخر به چه گویی هست از خود خبرم چون نیست
- (۴) آن که غم جهان خورد کی خورد از حیات بر

۱۶۰- با توجه به بیت زیر، از دیدگاه «عروض و قافیه» کدام مورد «نادرست» است؟

ای ظلمت شب پرده خورشید جمالت

(۱) وزن بیت «مفقول مفاعبل مفاعبل قعولن» است.

(۲) در بیت اختیار شاعری «تغییر کمیت صوت» وجود دارد.

(۳) «جمالت و جلالت» واژهٔ قافیه و «ت» حرف روی است.

(۴) قافیهٔ بیت براساس قاعدةٔ «۲۲۱۱» و تبصرهٔ «۱۱۱۱» آمده است.

۱۶۱- مفهوم روبروی کدام بیت، درست آمده است؟

(۱) ز منجنيق فلك سنگ فتنه می‌بارد

(۲) نه سبو پیدا در این حالت نه آب

(۳) بگفتادل ز مهرش کی کنی پاک

(۴) یارب این آتش که بر جان من است

۱۶۲- مفهوم همهٔ ایيات یکسان است، به جز:

(۱) در خرمن صد زاهد عاقل زند آتش

(۲) مجانون که به دیوانهٔ گری شهره شهر است

(۳) با عقل گشتم هم‌سفر یک کوچه راه از بی‌کسی

(۴) حریم عشق را درگه بسی بالاتر از عقل است

۱۶۳- کدام بیت، مفهومی نظیر بیت زیر در ذهن ایجاد می‌کند؟

«دل بپرداز هر نقش که در عالم هست

(۱) صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز

(۲) آینهٔ ارنقش تو بنمود راست

(۳) عارفان از دیدن حسن مجاز آسوده‌اند

(۴) داشت چشم باز عالم را سیه در دیدام

۱۶۴- کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

«گر تو گرفتارم کنی من با گرفتاری خوشم

(۱) جفا پل بود بر عاشق شکستی

(۲) طرفه می‌دارند یاران صبر من بر داغ و درد

(۳) تیر بلای او را جز دل هدف نباشد

(۴) گرم بازآمدی محبوب سیم‌اندام سنگین دل

۱۶۵- مفهوم کدام بیت، متفاوت با سایر ایيات است؟

(۱) من اول روز دانستم که با شیرین درافتادم

(۲) گر عزم جفا داری سر در رهت اندازم

(۳) مشکل است از درد و داغ عشق دل برداشتن

(۴) به تیغم گر کشد دستش نگیرم

من ابهانهٔ گریزم در آبگینهٔ حصار (جبرگرایی)
خوش بین والله اعلم بالصواب (تحنیر و سرگشتنی)
بگفت انگه که بشم خفته در خاک (عدم اسودگی)
سرد کن زان‌سان که کردی بر خلیل (تمثیل عشق)

این داغ که مابر دل دیوانه نهادیم
در دشت جنون هم‌سفر عاقل ما بود
شد ریشه‌ریشه دامنی از خار استدلال‌ها
کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد

بعد از آن آینهٔ پیش نظر یاریوار
بود کن شاه خوبان را نظر بر منظر اندازیم
خودش کن آینهٔ شکستن خطاست
تشنهٔ خم کی شود از شیشه و بیمانه سیر
تานظر بستم ز دنیا عین بین‌ای شدم

ور خوار چون خارم کنی ای گل بدان خواری خوشم
وفاگل بود بر دشمن فشاندی
داغ و دردی کز تو باشد خوشتر است از باغ ورد
تیغم جفای او را جز جان سپر نباشد
گل از خارم برآورده و خار از پای و پای از گل

که چون فرهاد باید شست دست از جان شیرینه
ور راه وفاتگری جان در قدمت رسیم
ورنه می‌دادم به سیلاب فنا این خانه را
و گر تیغم زند منت پذیرم